

Cuvântul Domnului, viața veșnică - învățăturile de bază –

Ewald Frank

Iubiți frați și prieteni prin predica aceasta, dorim să vă prezentăm învățăturile de bază a Sfințelor Scripturi. Cu ajutorul Domnului vom începe cu câteva texte introductive, ca să primim cu toții o vedere generală, asupra lucrării lui Dumnezeu din toate veacurile și mai ales din timpul de sfârșit.

În Evanghelia după Ioan 7.38, citim:

" Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura. "
Apostolul Pavel spune:

"...Evanghelia prin care sunteți mântuiți dacă o țineți, așa după cum v-am propovăduit-o; altfel degeaba ați crezut. " (1 Corinteni 15 2.), iar în Galateni 1:11- 12. spune:

" Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de obârșie omenească, pentru n-am primit-o, nici n-m învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos. " El nu căuta să placă oamenilor ci lui Dumnezeu.

(Galateni 1. 10). Știu că prin prezentarea acestor adevăruri biblice nu vom deveni populari, dar noi vrem să-i fim plăcuți lui Dumnezeu. Tot apostolul Pavel mărturisește:

" Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta."

Acum, când noi vrem să vorbim de învățăturile de bază din Sfânta Scriptură, vrem să ne ghidăm după textul din 2 Corinteni 13:1;

" Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori " pentru că nici o învățătură nu poate fi întemeiată pe un singur verset, ci noi avem nevoie de mărturia întregii Scripturi. Dorim ca aceste teme principale să ne zidească și să ne întărească, în Isus Hristos, Domnul nostru. El să ne descopere conținutul acestei predici, care vine din Cuvântul lui Dumnezeu. Apostolul scrie evreilor:

" să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvârșite."(Evrei 6.1). Apostolul enumeră aici învățăturile de bază: credința în Dumnezeu, botezul biblic, punerea mâinilor și învierea morților; ar mai fi cina Domnului și spălarea picioarelor, etc, care fac parte integrantă din învățătura Bisericii lui Hristos. Apostolul adaugă în versetul 3:

" Vom face lucrul acesta dacă va voi Dumnezeu."

Cu ajutorul Domnului vrem ca și de data aceasta, să facem lucrul acesta. Din primul verset aflăm că este vorba despre adevărurile începătoare, pe care ei le știau deja, el îndemnându-i acum spre cele desăvârșite.

Aceste învățături începătoare, sunt mai ales pentru credincioșii tineri în credință, dar sunt binevenite pentru orice creștin, pentru că multe adevăruri biblice au fost răstălmăcite.

Fiecare credincios trebuie să cunoască și adevărurile începătoare, altfel nu poate ajunge la cele desăvârșite. Totul începe cu începutul, deci și calea credinței.

Noul Testament începe cu chemarea la pocăință. Fără această întoarcere interioară, este imposibil ca să cuprindem lucrarea lui Dumnezeu. Ioan Botezătorul și-a început vestirea sa, cu următoarele cuvinte:

" Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape." Cu aceleași cuvinte a început și Domnul Isus vestirea Evangheliei Sale, în Matei 4:17; Textele acestea ne arată necesitatea pocăinței de faptele rele. Aceste texte, ne vorbesc despre o pocăință și recunoaștere a păcatelor, prin lucrarea Duhului, ca noi să vedem starea noastră pierdută înaintea lui Dumnezeu.

Glasul Domnului din timpul acela era Ioan Botezătorul. În Evanghelia lui Ioan în capitolul 1.7, citim despre el:

" El a venit ca martor, ca să mărturisească despre lumină, pentru ca toți să creadă prin el. " Ioan a fost chemat de Dumnezeu, deci s-a întâlnit cu El. Dacă un om vrea să se întâlnească cu Dumnezeu, atunci el trebuie să știe mai întâi, cum să se apropie de Dumnezeul cel viu.

Noi nu putem veni în casa Domnului, sau înaintea lui Dumnezeu și să spunem:

" Doamne mă bucur că nu sunt așa de rău ca și ceilalți."

Ioan Botezătorul a primit descoperirea lui Dumnezeu, așa cum de altfel a primit-o și apostolul Pavel. Ei nu au fost instruiți într-un seminar teologic al fariseilor, ci Domnul însuși le-a vorbit și i-a însărcinat, pe slujitorii Săi. Așa a lucrat Domnul de la început și așa lucrează El și acum.

În Faptele Apostolilor 7.34 citim despre însărcinarea lui Moise:

" ...M-am pogorât, să-i izbăvesc. Acum du-te, te voi trimite în Egipt...", iar în versetul 35:

" Dumnezeu l-a trimis ca stăpânitor și izbăvitor, cu ajutorul Îngerului..."

În Epistola către Timotei apostolul ne destăinuie, o altă însărcinare:

" Nu fi nepăsător de darul care este în tine, care ți-a fost dat prin proorocie, cu punerea mâinilor de ceata prezbiterilor."

Noi știm că Dumnezeu vorbește prin prooroci, deci poate însărcina pe slujitorii Săi, prin proorocie, ca și prin însărcinare directă, care va fi apoi confirmată prin darul proorociei. Acești slujitori însărcinați de Dumnezeu vor chema în orice vreme, poporul lui Dumnezeu la pocăință, chiar și pe cei ce se consideră credincioși. În Apocalipsa 2.5; scrie:

" Adu-ți aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești."

Noi trebuie să fim cuprinși de Duhul lui Dumnezeu, pentru ca să aducem o rugăciune de pocăință, înaintea lui Dumnezeu. Numai așa este posibilă o întoarcere adevărată la Dumnezeu. Noi vom fi luați de pe calea cea largă care duce la pierzare, vom intra pe ușa cea strâmtă, pe calea vieții care duce în slava lui Dumnezeu.

Prin vestirea Evangheliei rânduită de Domnul Isus, omul va fi cuprins și luat de mână, de către Dumnezeu, își va recunoaște starea lui pierdută și va chema Numele Domnului peste el, pentru salvarea sufletului său. Prin lumina lui Dumnezeu și prin vestirea Cuvântului, recunoaștem câtă datorie și murdărie apasă asupra noastră, dar printr-o întoarcere lucrată de Duhul Sfânt, putem să ne apropiem de Dumnezeu. Domnul Isus Hristos a zis:

" ...am venit să chem la pocăință, pe cei păcătoși." Despre aceia care se întorc la Domnul, ca păcătoși citim:

"...multă bucurie este în cer pentru un singur păcătos, care se pocăiește."(Luca 15: 7)

Domnul Isus a însărcinat pe ucenicii Săi ca să vestească:

"...tuturor neamurilor în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor începând de la Ierusalim. " (Luca 24: 47.)

După pogorârea Duhului Sfânt apostolul Petru se adresează în predica sa, mulțimii adunate:

"...Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele. " (Fapte 3: 19.). Și apostolul Pavel aduce același gând în predica sa, din Fapte 17: 30:

" Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni, să se pocăiască.

Biserica lui Hristos nu este o uniune sau o organizație omenească, în care niște responsabili să te primească sau să te excludă. Duhul lui Dumnezeu unește niște mădulare individuale, într-un trup în care toate sunt subordonate Capului, care este Isus Hristos. Ele nu se subordonează unui așa-zis cap al bisericii organizate, ci lui Hristos. Există un singur drum de legătura cu Dumnezeu. În Romani 2.4. citim: *"Nu vezi că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?"* Numai bunătatea lui Dumnezeu ne îndeamnă la pocăință, iar Duhul Sfânt lucrează în timpul vestirii Cuvântului în inimile ascultătorilor. Aici nu este vorba de arta de a convinge pe cineva prin înțelepciunea omenească, ci de lucrarea Duhului Sfânt.

Apostolul Petru spune în a doua lui epistolă, în versetul 3.9: *" Domnul dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință."* Acest îndemn îl găsim și în Apocalipsa 3.19: *" Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te! "*

Iubiți prieteni, eu doresc ca voi să puteți sta înaintea lui Dumnezeu. Nu este suficient, ca să vorbim despre întorcerea lui Saul, care a devenit un Pavel. Noi trebuie să găsim același har înaintea lui Dumnezeu, ca să putem experimenta același lucru. Printr-o pocăință lucrată de Duhul Sfânt suntem întorși cu adevărat la Hristos și vom trăi nașterea din nou și înnoirea prin Duhul Sfânt. Această condiție a pus-o Domnul Isus tuturor celor ce voiesc să intre în Împărăția lui Dumnezeu. În discuția cu Nicodim, Domnul Isus îi zice: *" Adevărat, adevărat îți spun, că dacă nu se naște ceva din apă și din Duh, nu poate să intre, în Împărăția lui Dumnezeu.* Tot în Ioan, 3.8, citim despre copiii născuți din Duh: *" Vântul suflă încotro vrea și îi auzi vuietul, dar nu ști de unde vine, nici încotro merge.Tot așa este cu oricine este născut din Duhul. "* Nimeni nu știe încotro mergi și nici de unde vii. Copiii născuți din Duhul, fac parte din trupul lui Hristos, iar Biblia nu spune nicăieri, ca ei să se înscrie într-o organizație religioasă condusă de oameni. Domnul Isus mai spune în versetul 6: *" Ce este născut din carne este carne și ce este născut din Duh este duh!*

Domnul vorbește foarte clar. El ne arată exemple sau pilde, pe care le putem înțelege cu toții. Când vorbește despre nașterea din Duhul, El o compară cu nașterea din carne. Tot așa cum se naște un om pe cale naturală, în această viață pământească, trebuie ca acest om pământesc, să trăiască o naștere duhovnicească, prin Duhul lui Dumnezeu pentru a poseda viața veșnică. Pentru o naștere naturală este necesară o sămânță naturală, iar pentru o naștere spirituală este necesară o sămânță supranaturală. Această sămânță este Cuvântul lui Dumnezeu.

Apostolul Petru scrie în prima sa epistolă, în 1:3 foarte clar: *"...care după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie."* Tot el continuă în versetul 23: *" fiindcă ați fost născuți din nou, nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu care este viu și care rămâne în veac. "*

Apostolul Pavel ni se adresează cu următoarele cuvinte, în care el se include și pe sine: *" Căci și noi eram altă dată fără minte, neascultători, rățăciți,robiți de tot felul de poftă și de plăceri, trăind în*

răutate și în pizmă, vrednici să fim urâți și urându-ne unii pe alții. Dar când s-a arătat bunătatea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru și dragostea lui de oameni, El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care l-a vărsat din belșug peste noi prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru, pentru ca o dată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice." (Tit.3:3-7).

Cuvântul acesta vorbește singur, pentru sine. El exprimă aici exact, ceea ce vrea ca să spună. Aici este descrisă mai întâi starea omului fără Dumnezeu, iar pe urmă experiența minunată de înnoire și naștere din nou, prin Duhul Sfânt. Dumnezeu vrea să facă din noi astfel de oameni, care să poată mărturisi fără sfială: *"Iată cele vechi au trecut, toate s-au făcut noi!"* În Epistola lui Ioan 3.1, citim: *"...lumea nu ne cunoaște, pentru că nu l-a cunoscut nici pe El."* Da. Lumea nu ne cunoaște, nici ca bapțiști, nici ca catolici, nici ca metodiști, nici ca penticostali, nici ca organizați și recunoscuți de oameni. *"Acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce va fi nu s-a arătat încă."* (1 Ioan 3.2.). În 1 Ioan 5 11, 12. citim: *"Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său; cine are pe Fiul are viața, cine n-are pe Fiul n-are viață."*

Iubiți prieteni, Dumnezeu însuși a devenit (s-a făcut om) în Isus Hristos, împăcându-ne pe noi, cu Sine însuși. Credința în Isus Hristos este credința în Dumnezeul cel viu. În rezumat vreau să spun următoarele cuvinte despre pocăința lucrată de Duhul: Vestirea Evangheliei lui Isus Hristos este un prilej pentru Duhul Sfânt să se adreseze oamenilor, în vederea întoarcerii lor din păcat și totodată le arată mântuirea sufletului lor. Duhul lui Dumnezeu ne îndeamnă la pocăință, apoi la recunoașterea de sine și după aceea la mântuirea în Isus Hristos. Insistența Domnului Isus rămâne valabilă: *"...dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu."*

Doresc ca sămânța veșnică a Cuvântului lui Dumnezeu, să pătrundă în inima fiecăruia, apoi putem striga împreună cu apostolul Pavel: *"Așa că de acum încolo nu mai cunoaștem pe nimeni, în felul lumii și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta; Căci dacă este cineva în Hristos este o făptură nouă, cele vechi s-au dus- iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate aceste lucruri sunt de la Dumnezeu care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos."* (2 Corinteni 5.16-18). Noi ne rugăm ca însuși Dumnezeu să lucreze o făptură nouă în noi, prin puterea Duhului Sfânt. El să lucreze în noi, o pocăință adevărată, înnoirea și nașterea prin Duhul. El să ne încununeze pe fiecare cu har și îndurare. Cei care au auzit Cuvântul vieții, nu vor rămâne indiferenți, ei vor lucra pentru Domnul vieții, în Numele lui Isus Hristos. Apoi prin credință ei vor face și al doilea pas spre Dumnezeu, care este botezul biblic.

În Marcu 16, Domnul Isus a poruncit ucenicilor Săi: *"Duceți-vă în toată lumea și vestiți Evanghelia la orice făptură; Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit."* Acesta este un cuvânt foarte serios. Condiția cerută pentru botez este tocmai credința. În Romani 10: 15. citim în cine trebuie să credem, ca să avem credința biblică: *"...și cum vor propovădui dacă nu sunt trimiși."* În versetul 17. citim: *"...credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos."* Deci noi suntem îndemnați ca să credem Evanghelia vestită de către trimișii lui Dumnezeu, care nu se poate compara cu cea vestită de trimișii așa ziselor bisericii cu nume. Aceștia din urmă vestesc pe lângă Cuvânt și dogme, care răstălmăcesc adevărul. Despre ei scrie apostolul Pavel în Efeseni 4.14: *"...purtați de orice vânt de învățătură,, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire."*

Un trimis al lui Dumnezeu va vesti adevărul din Scriptură, iar Dumnezeu va binecuvânta lucrarea sa. Dacă cineva aude vestirea adevărului și crede în Isus Hristos, se va și boteza biblic. În Fapte 2.41 ni se arată că botezul este o mărturisire sau o dovadă a credinței, *"Cei ce au primit propovăduirea Lui, au fost botezați"*. Dacă cineva a devenit credincios din inimă, va fi dispus și pregătit și pentru a

face tot ce cere Sfânta Scriptură. Evanghelistul Filip a fost trimis de Duhul lui Dumnezeu, la un om care citea pe proorocul Isaia, pe drumul întoarcerii lui, de la Ierusalim. Apoi famenul a oprit carul și a zis: *" Uite apă, ce mă împiedică să fiu botezat? "* Filip care știa de necesitatea credinței a zis: *" Dacă crezi din toată inima se poate. "* Răspunsul a fost: *" Cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu "*. Citim în continuare: *" s-au pogorât amândoi în apă și Filip a botezat pe famenul etiopean."*

Cei ce au citit Sfânta Scriptură, știu că primii creștini au botezat numai astfel de oameni, care își predaseră viața lor în mâna Domnului Isus Hristos prin credință, devenind ucenici adevărați ai Domnului, care ascultau și respectau întocmai, Cuvântul Domnului. Nu există nici un text biblic care să mărturisească despre botezul copiilor mici prin stropire, sau despre reprezentarea lor prin nași și nu avem nici o dovadă biblică, că păcatul moștenit s-ar spăla prin botez. Numai Sângele Mielului ne spală de orice păcat.

Apostolul Petru ne scrie despre botez, următoarele: *"...botezul, care nu este o curățire de întinăciunile trupești, ci mărturia unui cuget curat înaintea lui Dumnezeu, prin învierea lui Isus Hristos. "*

Pentru că noi trăim acum într-un timp în care toate toate lucrurile sunt reasezate în Biserica Sa, trebuie deci ca și despre adevăratul botez, să fie spus un un cuvânt limpede și clarificator. Nu este dorința noastră ca să criticăm pe oamenii din vreo adunare sau biserică, dar noi trebuie să vestim adevărul biblic liber și deschis, pentru ca toți aceia care doresc să-L urmeze pe Domnul, să aibe creată această posibilitate. Dacă cineva este din adevăr, atunci nu-și va precupeți puterea sau timpul său, pentru a se convinge personal despre aceste adevăruri, cu ajutorul Sfintelor Scripturi.

Trebuie menționat faptul că la executarea botezului biblic, nu s-a folosit niciodată vreo formulă, așa cum se folosește astăzi pretutindeni. Noi cunoaștem porunca Domnului conform textului din Matei 28:19, dar cunoaștem și împlinirea practică a botezului din Faptele Apostolilor. Aceste două lucruri aparțin împreună, aceluiași adevăr și în Biblie nimic nu se contrazice!

Domnul Isus a poruncit în Matei 28:19: *"...botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt."* Înainte ca să putem face lucrul acesta, trebuie să știm care este acest Nume. Noi știm că Tată, Fiu și Duh Sfânt sunt doar noțiuni care ne arată cine este El, sau felul în care se descoperă Dumnezeu. Întrebarea rămâne deschisă: *" care este Numele?*

În Fapte 4.7, ucenicii au fost întrebați: *"...în numele cui ați făcut voi lucrul acesta? "* În versetul 10 ei răspund: *"... în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, pe care voi L-ați răstignit. "* Apostolul Petru ne răspunde foarte clar în legătură cu botezul în predica sa de la Rusalii: *" ...și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos. "* Acum nimeni să nu privească acest lucru ca ceva străin, dacă credincioșii veniți la credință, vor fi botezați și acum în același fel ca și în timpul apostolilor.

În Fapte 8.16. citim: *" ...ei fuseseră botezați numai în Numele Domnului Isus. "* Deci și în Samaria, Filip a vestit această Evanghelie scumpă, botezând și el în același fel ca și apostolul Petru, la Ierusalim.

În Fapte 19, apostolul Pavel s-a întâlnit cu frații credincioși din Efes, care erau deja botezați de Ioan Botezătorul. Apostolul Pavel a pus o întrebare acestor credincioși: *" ...cu ce botez ați fost botezați?"* Noi vedem că apostolului Pavel problema botezului, nu era ceva neimportant sau indiferent. El voia să știe exact cum au fost botezați acești oameni care se numeau creștini. În decursul convorbirii ni se relatează: *" Când au auzit ei aceste vorbe au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos."* Apostolul Petru a rânduit botezul biblic în Ierusalim, Filip în Samaria și Pavel în Efes. Toți împreună au vestit aceiași Evanghelie, pe același Hristos ca Răscumpărător și Mântuitor și toți au botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Așa a fost rânduit botezul biblic conform mărturiei Sfintei Scripturi. Apostolul Pavel scrie galatenilor, în Galateni 1:11-12: *"Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovădiută de mine, nu este de obârșie omenească pentru că n-am primit-o, nici n-am învățat-o de*

la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos." Există numai o singură metodă originală (biblică și dumnezeiască) pentru vestirea Evangheliei, dar mai există și metode omenești (imitații) pentru vestire. Cel ce vestește Evanghelia prin călăuzirea Duhului Sfânt, va vesti numai Cuvântul și totul va corespunde cu vestirea apostolilor. Numai învățătura apostolilor este valabilă pentru Biserică. Restul " învățăturilor " sunt numai păreri omenești. Vreau să-i rog pe ascultătorii mei să cerceteze tot Noul Testament și să-mi găsească un singur text, unde s-a folosit formula: în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, la împlinirea practică a botezului biblic.

Domnul Isus nu ne-a poruncit o formulă pe care noi s-o repetăm, ci El ne-a dat o poruncă pe care s-o împlinim cu ajutorul Duhului Său. El ne-a făcut atenți la un Nume, care este mai presus de orice nume, la singurul Nume dat omenirii, în care se găsește mântuirea, Nume scump în care S-a descoperit singurul Dumnezeu, în Noul Testament ca Tatăl, în Fiul, și prin Duhul Sfânt. Acest Nume este și va rămâne Domnul Isus Hristos. De aceea au botezat apostolii și toți creștinii adevărați în Numele Domnului Isus Hristos, conștienți de faptul că doar așa au împlinit voia Domnului, conform Matei 28.19, cu privire la botezul biblic.

Noi nu avem tendința de a crea o ceartă de cuvinte, ci aici noi dorim să vestim un adevăr biblic care ne este scump și minunat. Apostolul Pavel scrie romanilor: "*Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?*" (Romani 6.3). În legătură cu această mărturie, noi înțelegem și textul din Efeseni 4.5: "*Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.*" Iubiți prieteni, în creștinătatea de astăzi, există mai multe feluri de-a boteza, dar noi dorim ca prin această predică din Cuvântul Domnului, să va arătăm din nou singurul botez valabil, conform Scripturii. Mărturia completă a Sfintei Scripturi ne dovedește clar, că toți evreii, samaritenii și neamurile au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Așa ne-au învățat, aici apostolii Domnului, despre care Domnul Isus a spus: "*Voi sunteți martorii mei.*" Noi credem mărturia acestor slujitori, pentru că Evanghelia vestită de ei este vrednică de crezare. De aceea credem noi, numai mărturia Sfintei Scripturi și trebuie să respingem orice vestire inventată de oameni, inclusiv practica introdusă de oameni în decursul istoriei creștinismului, ca și orice altă modificare de la original și-i îndemnăm pe toți credincioșii, să se boteze așa cum au fost botezați primii creștini, adică în Numele Domnului Isus Hristos.

Venirea Domnului Isus Hristos este foarte aproape. Dacă vrea cineva să stea în picioare înaintea Lui, atunci trebuie să se identifice cu fiecare Cuvânt din Sfânta Scriptură, inclusiv cu botezul. Dorim ca toți ascultătorii Cuvântului, să vadă legătura între porunca misionară a Domnului Isus și executarea practică a acestei însărcinări în slujba apostolilor. Prima a fost însărcinarea Domnului, a doua a fost împlinirea apostolilor. Domnul Isus i-a însărcinat pe ucenicii Săi, să rezolve o problemă, iar rezultatul acestei probleme îl găsim în relatarea biblică din Faptele Apostolilor.

Oricine poate să se bazeze pe faptul, că apostolii au înțeles bine pe Domnul Isus și că ei au lucrat conform descoperirii, după voia lui Dumnezeu. Este necesară descoperirea Duhului Sfânt și pentru clarificarea acestui punct, ca să vedem și botezul în lumina dumnezeiască.

Doresc ca prin această predică, Dumnezeu să deschidă inimile multor mii de suflete și ca în ziua de Rusalii noi să-L vedem din nou pe Dumnezeu, în mijlocul nostru și toți copiii Săi, să fie botezați după Cuvântul biblic. El să binecuvânteze Cuvântul Său în inimile noastre, iar prin descoperirea Duhului Sfânt să-l trăim în chip minunat, făcând voia Sa în Numele lui Isus Hristos.

Un eveliment important din viața fiecărui creștin este umplerea sa cu Duhul Sfânt. Pentru credincioșii adevărați, Rusaliiile nu este numai o sărbătoare, ci este și o experiență personală cu Dumnezeu, o încredere deplină în lucrarea lui Dumnezeu, valabilă pentru noi toți credincioși până la revenirea Sa. Deja în Vechiul Testament, Domnul a vorbit prin proorocul Ioel: "*...voi turna Duhul Meu peste orice făptură, fii și fiicele voastre vor proorocii, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii*

voștri vor avea vedenii. " Aici nu se vorbește numai de pogorârea Duhului Sfânt, ci și de rezultatul practic al acestei lucrări divine. Orice om care primește Duhul Sfânt, are o experiență supranaturală cu Dumnezeu, după care Dumnezeu se manifestă prin diferitele daruri ale Duhului Sfânt. Această lucrare ne este confirmată în predica de la Rusalii și în tot Noul Testament. Lucrarea Duhului a început mai întâi cu 120 de persoane la Ierusalim. Limbile lor au fost atinse de focul divin, care s-a împărțit deasupra lor și astfel a reușit Dumnezeu să vorbească prin ei.

Lucrarea lui Dumnezeu a fost vestită de oameni simpli, necărturari, iar mulțimea a auzit vestirea lor, fiecare în limba lui maternă. Dumnezeu a îngăduit două minuni deodată, una cu cei ce au primit darul Duhului Sfânt, iar cealaltă minune cu mulțimea adunată, care auzea vestirea în limba cunoscută de ei: " *...arabă greacă, etc.* " În Fapte 2.7,8, citim: " *Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: " Toți aceștia care vorbesc nu sunt Galileeni? Cum dar îi auzim vorbind fiecare în limba noastră, în care ne-am născut? "* În versetul 10 citim: " *...cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre, lucrurile minunate ale lui Dumnezeu.* " Apostolul Petru a răspuns cu glas tare: " *Bărbați Iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele! Oamenii aceștia nu sunt beți cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi, ci aceasta este ce a fost spus prin proorocul Ioel:...* ".

Primirea Duhului Sfânt este neapărat necesară pentru mântuirea fiecăruia. Apostolul Petru, nu rezumă făgăduința aceasta numai pentru cei 120, ci ea este valabilă pentru toți cei ce cred din toată inima lor, în Domnul Isus Hristos.

Evangelia ne cheamă la credință în Domnul Isus, dar unii cred că El ar fi doar omul sau proorocul Isus, El nu este numai Fiul lui David, ci și Domnul lui David (Luca 20.44). El nu este doar Fiul lui Dumnezeu, ci El este însuși Domnul vieții. El nu este doar fiul din pilda cu fiul de împărat, ci este însuși Împăratul împăraților. Amin.

Suntem în ziua de Rusalii. Apostolul Petru cheamă mulțimea mai întâi la pocăință, apoi îi îndeamnă să se boteze în Numele Domnului Isus Hristos și apoi continuă: " *... apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.* "

Toți acei care au auzit și primit chemarea cerească, s-au întors la Domnul Isus și s-au botezat în Numele Lui, au dreptul să primească Duhul Sfânt. Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu sau Duhul lui Hristos este unul și același Duh. Deci, cine este Duhul? Sfânta Scriptură ne spune în 2 Corinteni 3.17: " *Căci Domnul este Duhul și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenie.* " Deci, Duhul Sfânt nu este o așa-zisă persoană de rangul trei, ci este însuși Domnul. Acest adevăr corespunde cu cuvintele Domnului Isus din Evangelia după Ioan 14.18: " *Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.* " La fel îi încurajează El pe ucenici și în Ioan 16.22. Cei ce-L primesc pe Domnul Isus în inima lor, primesc de fapt totul. Domnul Isus arată unele aspecte prin făgăduință, pentru acei ce-au primit darul Duhului Sfânt. " *În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu Sunt în voi... Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.* " (Ioan 14.20,21). Ce minunat se descoperă El ca Domn și se arată copiilor Săi. Amin.

Sfânta Scriptură ne relatează, că după ce Filip a vestit în Samaria și mulți au venit la credință și s-au botezat, au venit din Ierusalim Petru și Ioan, ca să se roage cu cei noi veniți la credință, pentru primirea Duhului Sfânt. Citim aceasta în Fapte 8.15-17: " *Aceștia au venit la samariteni și s-au rugat pentru ei ca să primească Duhul Sfânt. Căci încă nu se pogorâse peste nici unul din ei, ci fuseseră botezați numai în Numele Domnului Isus. Atunci Petru și Ioan au pus mâinile peste ei și aceia au primit Duhul Sfânt.* "

Apostolii au considerat experiența aceasta personală ca foarte serioasă, pentru că face parte integrantă din lucrarea de mântuire. Ei știau că numai Duhul Sfânt poate călăuzi în tot adevărul. Este același Duh care ne îndeamnă la pocăință, care lucrează în viața noastră o întoarcere de la păcat, care ne ajută ca să ne judecăm singuri, pentru ca să nu fim judecați. Este același Duh Sfânt care a lucrat în noi nașterea din nou, care ne-a înnoit și a făcut din noi oamenii, copiii ai lui Dumnezeu. El nu face din noi sectanți, ci lucrează în noi la unirea credinței, pe baza Cuvântului Său. Apostolul Pavel scrie: "*...până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoaștinței Fiului lui Dumnezeu, ca să ajungem la cel ce este Capul, Hristos.*" (Efeseni 4 13,15.) El nu ne cheamă la capul bisericii catolice, sau la alți capi religioși mai mici, ci la Acela care este Capul tuturor, la Domnul Isus Hristos. Să nu uităm că lucrarea lui Dumnezeu, se face numai prin slujba apostolilor și proorocilor Săi, adică a trimișilor Săi.

Prin lucrarea Duhului vor cădea toate gardurile ridicate de teologi, între credincioși. Este știut faptul că teologilor nu le place acest eveliment din lucrarea Domnului, dar Domnul Isus a spus că în timpul secerișului, grâul va fi ales, iar neghina va fi legată pentru foc.

Domnul Isus vrea ca noi să fim niște vase curate, în care El să toarne plinătatea Duhului Său. Lucrarea aceasta a Duhului este descrisă în diferite aspecte în Noul Testament. Dacă cineva din zilele noastre va fi umplut cu același Duh Sfânt, prin el Dumnezeu va lucra în același fel ca și atunci, după măsura credinței lui. Prin umplerea cu Duhul Sfânt, Dumnezeu a creat posibilitatea ca să lucreze în chip supranatural, în Biserica Sa.

Biserica lui Dumnezeu nu este o organizație omenească, ea este lurarea lui Dumnezeu. S-a întâmplat ca Duhul lui Dumnezeu să cadă peste oameni și în timpul predicii. În Fapte 10:44 citim: "*Pe când rostea Petru cuvintele acestea s-a pogorât Duhul Sfânt, peste toți cei ce ascultau Cuvântul. Toți credincioșii tăiați împrejur care veniseră cu Petru, au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a revărsat și peste neamuri.*" Deci și cei din alte orașe sau țări care nu au sărbătorit pogorârea Duhului Sfânt an de an, care a avut loc la Ierusalim, au fost umpluți (botezați) în același fel (mod) cu Duhul Sfânt. Apostolul Petru a spus apoi următoarele: "*Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Sfânt ca și noi?*" În continuare a procedat cu ei, ca și în ziua de Rusalii: "*Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.*"

Mai clar ca așa nu ne poate spune Cuvântul lui Dumnezeu. Credincioșii din toate timpurile au primit făgăduința Duhului Sfânt și la fiecare botez cu Duhul, au fost și lucrări supranaturale, ca confirmare. Dumnezeu a vorbit prin proorocul Ioel despre aceste lucrări supranaturale care însoțesc botezul cu Duhul Sfânt. Prin Duhul vor fi arătate lucruri viitoare în vedenii, prin același Duh vine inspirația pentru o proorocie. Tot prin același Duh va fi folosită limba noastră, pentru a vorbi în altă limbă și tot prin același Duh se va și tălmăci aceea limbă. Acesta daruri ale Duhului Sfânt sunt descrise de apostol și în 1Corinteni.12 și 14. Noi trebuie să știm că aceste daruri, nu sunt ale noastre ci sunt darurile Duhului, deci proprietatea lui Dumnezeu.

Acesta daruri nu sunt spre folosul celui ce poartă darul, ci fiecăruia i se dă arătarea Duhului, spre folosul altora. Amin. De exemplu, în Fapte 9.10, scrie: "*În Damasc era un ucenic numit Anania. Domnul i-a zis într-o vedenie: "Anania."*" Iată-mă Doamne " a răspuns el. Domnul i-a zis: "*Scoală-te, du-te pe ulița care se cheamă "dreaptă" și caută în casa lui Iuda pe unul zis Saul, un om din Tars. Căci iată că el se roagă și a văzut într-o vedenie pe un om numit Anania, intrând la el și punându-și mâinile peste el, ca să-și capete vederea.*"

Nouă tuturor ne este cunoscută această relatare, pentru că pretutindeni se vestește despre întoarcerea lui Saul. Noi vedem însă în această relatare cum S-a folosit Dumnezeu de slujitorul Său, Anania, lucrând într-un mod supranatural. Aici era o vorbire directă a Domnului cu Anania în vedenie și o rugăciune pentru întoarcerea unui orb, a lui Saul prin puterea divină, bazată pe alegerea mai din - nainte. Deci vedenia nu era pentru Anania, ci era o lucrare de ajutorare pentru Saul. În timpul primilor

creștini au fost întoarcerii din păcat, prin lucrarea Duhului. În Biserica Domnului ele mai există și acum. Aleluia! Domnul a răspuns lui Anania, care se temea de Saul:

" Du-te căci este un vas pe care L-am ales, ca să ducă Numele Meu, înaintea neamurilor,... înaintea împăraților și înaintea fiilor lui Israel." ... Anania a plecat și după ce a intrat în casă, a pus mâinile peste Saul și a zis: " Frate Saule, Domnul Isus care ți S-a arătat pe drumul pe care veneai, M-a trimis ca să-ți capeți vederea și să te umpli de Duhul Sfânt. "

Iubiți frați și surori, despre experiența aceasta cu Dumnezeu s-ar putea vorbi multe. Sfânta Scriptură, care ne mărturisește despre această întâmplare, este unica unitate de măsură și singura sursă de informare despre lucrarea nemărginită a lui Dumnezeu. Dacă îi întrebăm pe oameni, vom primi răspunsuri diferite. Dar dacă avem o întrebare biblică, avem și dreptul ca să primim un răspuns biblic. Și în această privință nu mai vrem să-i ascultăm pe oameni, ci vrem să ne rugăm Domnului ca să ne dăruiască prin har, claritate în toate problemele. Apostolul Pavel a întrebat pe cei noi veniți la credință:

" Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut? " (Fapte 19:2) Aceiași întrebare ne este adresată nouă tuturor azi. Aceiași putere a Duhului Sfânt este la dispoziția copiilor Săi; ei sunt pregătiți să-și predea viața lor, lui Dumnezeu, să vină cu încredere, prin pocăință, la Domnul Isus și cu încrederea aceasta, ei vor urma calea credinței.

Toate darurile pe care le-a rânduit Domnul pentru Biserica Sa, rămân în ea, până la desăvârșirea ei, până la răpire. În Romani 11:29:

" Căci lui Dumnezeu nu-i pare rău de darurile și de chemarea făcută. "

Cel ce se știe chemat de Dumnezeu și a devenit credincios, nu va tăgădui nici o făgăduință biblică, din contră noi ne vom ruga ca să fim umpluți cu Duhul Sfânt. Acest lucru îl vom face și acum:

Tată ceresc, împreună cu mii și mii care ascultă Cuvântul Tău, vin înaintea feței Tale și Te rog Doamne, ca să lucrezi în noi toți o credință vie biblică. O, dacă te-ar crede ei, ca să poată trăi și ei un Rusalii minunat.

Eu Te rog în Numele Domnului Isus Hristos. Amin!